

Европске уније), као и принцип који Европску унију обавезује да уважава „национални идентитет“ држава-чланица (члан 4, став 2. Повеље Европске уније).

Међу наведене унутрашње факторе спадају и смањен значај и престиж уставног суда у корист редовних судова, који су се у примени закона Уније изједначили с уставним судом. Од националних судова се тражи да домаћа правила тумаче у највећем сагласју са правилима Уније. Суд правде Европске уније тај аргумент заснива на одредбама члана 4, став 3. Повеље Европске уније, у коме се наводи опште начело лојалне сарадње. Уставни принцип према коме националне правне норме, укључујући и устав, треба тумачити у складу са принципима европске интеграције и кооперације власти Уније и власти државе-чланице, проистиче из члана 1. став 2. Устава, повезаног са начелом лојалне сарадње.

Уставни суд у Републици Словачкој има шире надлежности у погледу заштите уставности. Када су у питању овлашћења Уставног суда, треба направити разлику између превентивне и накнадне оцене уставности. Разлика је у валидности правне норме. Уставни суд спроводи превентивну оцену уставности само у два случаја: у случају усклађености међународних уговора који захтевају сагласност Националног савета Републике Словачке с Уставом и Уставним законом и у случају сагласности предмета референдума с Уставом и Уставним законом. У оба случаја одлучује пленум, који за доношење своје одлуке има временски рок од 60 дана од дана подношења захтева. Такође, у оба случаја је председник Републике овлашћен да поднесе захтев, док је влада овлашћена да то учини у случају поступка о сагласности са међународним уговорима. Ако Уставни суд одлучи да је неки међународни уговор или предмет референдума у супротности с Уставом, уговор се не може ратификовати, нити референдум одржати.

У најважније надлежности Уставног суда у погледу накнадне оцене уставности спадају вођење поступка о усклађености правних стандарда са уставним поретком према члану 125. Устава (тзв. апстрактна или специфична контрола уставности). У овој врсти поступка, Уставни суд одлучује у пленуму. Једини изузетак тиче се поступка о уставности општеобавезујућих регулатива општина и самоуправних региона (у овим случајевима Суд одлучује у сенатима).

Правни акт који је предмет оцене уставности претходно се службено објављује у „Збирци закона Републике Словачке“. Уставни суд може одлучивати о акту који није правно ваљан и користећи право специфичне контроле, па зато у том смислу треба правити разлику између валидности, дејства и примене оспорених правних аката. У поступку о усклађености правног акта, Уставни суд може привремено суспендовати дејство оспорених правних аката.

Када је Уставни суд у дилеми да ли да суспендује дејство закона или да